

[Industriministeren]

synes også, den indeholder en skarp påpegnings af, at de store kan støtte de små, men samtidig som noget meget væsentligt, at fornyelsen i høj grad kommer fra de små. De små er langt mere innovationsintensive, end de store virksomheder er, og i den beskæftigelsesmæssige sammenhæng er sandheden ofte den, at det største merbeskæftigelsesbidrag kommer fra etableringen af mindre virksomheder.

Derfor er regeringens erhvervspolitik også i høj grad baseret på anvendelsen af flersidige instrumenter, som skal løse visse problemer i særlig grad måske for de store. Jeg tænker ikke mindst på skat, der ikke er det store problem i den nystartede virksomhed, som derimod har behov for et effektivt teknologisk servicenet, som vi i høj grad søger at udvikle på en fornuftig måde.

Lad mig i kronologisk rækkefølge vende mig til hr. Hugo Holms indlæg. Jeg synes, hr. Hugo Holm har haft nogle stærkt farvede briller på, da redegørelsen blev læst. Det var, som om der blev fokuseret særligt på de ting, som generede hr. Hugo Holm, hvorimod andre ting slet ikke blev nævnt. Jeg synes nu nok, at der kunne have været en lidt venlig bemærkning fra Fremskridtspartiets side om, at regeringen her meget klart markerer, at man ønsker en lavere erhvervmæssig beskatning, og derfor vil jeg sige, at det forslag om motiveret dagsorden, som altså ikke blev til noget, var forholdsvis enkelt at besvare. Regeringen har allerede i åbningsredegørelsen i oktober måned tilkendegivet, at det højest prioriterede område for så vidt angår skattelettelse er spørgsmålet om at sætte ind over for en mindskning af den erhvervmæssige beskatning. Og her er jeg da enig i dele af det, som hr. Hugo Holm sagde, nemlig at der er for øjeblikket et behov for at foretage en tilpasning på området her. Det er jo en konkurrenceparameter også imellem de enkelte lande inden for EF omkring nyetableringer, udvidelser af aktiviteter, at der er en ligelig behandling af virksomhederne.

Ellers vil jeg sige om hr. Hugo Holms beskrivelse af de økonomiske forhold, at den minde meget om jungleøkonomi, hvor den store aber ryster palmetræet, hvor de små aber sidder. De falder så alle sammen ned, hvorefter den store aber går op.

Så enkel er samfundsøkonomien nu altså heller ikke. Samfundsøkonomien i det moder-

ne, udviklede industrielle samfund er nødvendigvis baseret på en harmoni og et samspil imellem den offentlige og den private sektor. All right, markedsøkonomi er det grundlæggende element – også for regeringen – men markedsøkonomi med forskellige reguleringer er nødvendig i det moderne samfund.

Hr. Larsen-Ledet har jeg haft mange positive timer med, ikke blot i regeringssamarbejdet, men også da hr. Larsen-Ledet var i opposition, og hr. Larsen-Ledets bemærkninger lægger jeg altid meget mærke til. Hr. Larsen-Ledet spørger, hvem det er, som har negative holdninger over for de store virksomheder. Ja, vi kan da håbe på, at det ikke er ret mange i dag, men tager vi det i historisk perspektiv, er det imidlertid en kendsgerning, at vi ikke skal ret langt tilbage – et par år – før holdningen i samfundet og medierne ganske klart var en holdning om, at dette, at virksomheder gik sammen og blev store for at kunne klare sig i den internationale konkurrence, så man ikke særlig positivt på. Men all right, vi kan da glæde os over, at der i dag generelt i befolkningen og også i Folketinget er en forståelse for, at vi både skal have mange af de store, og vi skal have endnu flere af de mellemstore og de små. Jeg skal ikke komme yderligere ind på denne problemstilling.

Jeg lyttede naturligvis også meget til hr. Larsen-Ledets bemærkning, som jeg har hørt tidligere, om det, der står om andelselskaber. Lad mig bare sige her, at disse bemærkninger er jo ikke en kritik af ejerformen. Det er en kritik af, at der i tilknytning til disse selskaber på grund af den meget vanskelige økonomiske situation i landbruget, som jeg ikke er i tvivl om at hr. Larsen-Ledet og jeg er meget enige om, er en sådan konkurrencemæssig situation mellem andelselskaberne om ekstra betaling, efterbetaling på produkterne, at denne konkurrence måske nok er med til at sikre en for lav konsolidering. Spørgsmålet om at skaffe kapital går jo ikke på spørgsmålet om at skaffe lånekapital. Her kan vi være meget enige om, at der er en sådan likviditetsmæssig situation i samfundet, at det ikke er et spørgsmål om lånekapital, men et spørgsmål om, om der er den fornødne egenkapital-konsolidering inden for denne sektor.

Lad mig gentage: Bemærkningen er helt klart positiv. Der ligger ikke noget kritisk i det, den er konstaterende og forhåbentlig da noget, som man kan se videre på.